

Fori

Tiltakozunk!

Váltó

KÖZGAZDASÁGI EGYETEMI DIÁKLAP

Budapesti Közgazdaságtudományi
Központi Könyvtár, Folyóirat cs.
Budapest, 5. Pf. 489. 1828
Tel: 1177-199 Tlx: 202611 Tfx: 11

II. évfolyam 8. szám, 1990. október 11.

KöZGÁZ D.C.

A Közgáz DiákCentrum műsora
1990. október 12-én, pénteken 19.30 - 02.00

Koncert: Bikini
Film: Tremors - Ahová lépek, szörny terem
Vadászat a Vörös Októberre
Casino, teaház, salátabár

1990. október 19-én, pénteken 19.30 - 02.00

Koncert: Hobo Blues Band
Film: Nem vagyunk mi angyalok
Ölve vagy halva
Casino, teaház, salátabár

További koncerttervek:

október 26. Skorpió
november 2. Éva-Neoton
november 9. Közgáz Gólyabál '90
november 16. Edda
november 23. Exotic
november 30. Első Emelet
december 7. Koncz Zsuzsa
december 14. Fast
december 21. Katona Klári és barátai
december 28. Elő-Szilveszter

Váltó

14. szám

Kiadja: a BKE ET Hallgatói Tagozata
Főszerkesztő: Marsi András
Munkatársak: Burget Eszter, Horváth Zoltán, Lovász Tamás

Készült: a BKE nyomdájában,
1500 példányban

Felelős kiadó: Balogh Erika

Szerkesztőség (Üntevékeny Csoportok
Irodája): Budapest 1093
Fővám tér 8. I/165.
Telefon: (1)117 6692

Köszönet a Közgáz DiákCentrum és az
Economix Rt. technikai segítségéért

Váltó

2

ötlet

Itt vagyunk

Itt vagyunk megint.

Nagyon jó érzés volt számomra az elmúlt hetekben az, ahogyan sokan - sokkal többen, mint gondoltam volna - érdeklődtek, hogy mi van az újsággal. Arra jó volt tehát ez a kis megjelenési késedelem, hogy láthattam, nem is kevesen vannak azok, akiknek jelent valamit a Váltó, talán többet is, mint a kéthetenkénti vékony olvasnivalót. Akiknek a vékonyság tényleg csak a terjedelmet jelenti.

Jó érzés volt, hogy nemcsak érdeklődtek, de sokan ígértek is. Írást, segítséget, meggyámást. Jó érzés lesz, ha ezek valóra is válnak.

Mint ahogy jó érzés lesz az is, ha azok, akik most találkoznak először ezzel a lappal, elmondják, mit gondolnak róla. Ha pedig már elmondják, esetleg tudnak is tenni róla, hogy még olyanabb (érdekes, jó), kevésbé olyan (rövid, unalmas, rossz) legyen. Szóljon hát a verbunk, elsősöknök és másoknak, hogy tudják meg, itt egy újság, ahol kiélhetik ilyen-olyan ambícióikat, itt egy (itt lesz egy) társaság, ami ilyen meg olyan, itt egy lehetőség, ami fantasztikus.

A dolog úgy fog kezdődni, hogy feljössz az egyetem első emeletére, és megkeresed a 165. szobát (nem biztos, hogy könnyű feladat). Veszél egy nagy levegőt, és benyitasz (nem kell kopogni). Találsz benn egy társaságot, akik láthatóan jól érzik magukat egymás között (megszeppensz). Összeszeded magad, és megkérded, hogy bent vagyunk-e.

Namármost valószínűleg ott leszünk, örvendezünk látásodon (te is a miénken), és attól kezdve jó hangulatban dolgozunk együtt az időknök végezetéig (a szorgalmi időknök).

Ha gondolod, próbáld ki.

Mi itt vagyunk.

Mani Andri

"Hőseink (...) kitalált személyek, de azok a hasonlóságok vagy egybeesések, amelyek a mindenkori közelmúlt eseményeire vagy ismerőseink jellemvonásaira emlékeztetnek, nem feltétlenül a véletlen művei" - írták egy évvel ezelőtt, a sorozat indulásakor a szerzők, s szappanoperánk alapszabálya ma is változatlan. Az Egyetem kitalált Mintagazdaságtan tanszékén játszódó történet - bár folytatásos - részenként is ugyanúgy (nem) érthető. (a szerk.)

A TANSZÉK

Írta: Dr. Mágénheim és Józsi

Történik a Mintagazdaságtan tanszéken,
1990-ben

Szereplők

Vezér Károly (45) egyetemi tanár, a Tanszék vezetője, volt bicikliversenyző

Körös Béla (51) docens, a volt párt volt párttitkára

Doy Endre (69) professzor, a Tanszék Nagy Öregje

Apró András (37) docens, dékánhelyettes, többségben van

S. Neki István (35) adjunktus, ellenzékben van

Sallai József (41) ő is, ő is

Futó Péter (30) adjunktus, a Tanszék Ifjú Titánja

Futrinka Tamás (26) tanársegéd, a Tanszék titkára

Stócz Ilona (26) tanársegéd, senki nem tudja, mivel foglalkozik

Elfog Lajos (39) külsős óraadó, számos állás boldog tulajdonosa

Egri Attila (23) ötödéves demonstrátor, szakkollégista, egy TDK-készítő kissovetkezet elnöke

Zöld Fülöp (22) harmadéves demonstrátor, újonc

Kút Gizella (23) a Tanszék titkárnője, angol névjegyekkel

valamint tanárok, diákok, katonák, nép.

12. rész

Tizennyolc Morva

(Zöld Fülöp, harmadéves demonstrátor és Futó Péter együtt utaznak a trolin az Egyetemtől a Kecskeméti-kapu térig. Az utolsó fél órában ismerik csak meg egymást.)

FP: Áá, honnan is? Talán valamelyik pótvizsgámról?

ZF: Nem, nem. Nekem már júniusban minden sikerült. Egyedül a nép és nemzet gazdasága tárggyal voltak problémáim, de végül is én benne voltam abban a 100 főben, akiknek kivételes, legutolsó esetként megadták a pluszpontokat. Nekem meg csak 12 hiányzott a jobb jegyhez. Nagyon szükségem volt rá, ezért is adták meg a pluszpontokat, mikor elárultam, hogy köztársasági ösztöndíjra hajtok.

FP: Na igen, ilyesmi előfordul. De gondolom, akkor maga nem protestál a tárgy ellen?

ZF: Dehogynem. Szerintem a tárgy úgy, ahogy van, felesleges. Az ÁKOM beférne a Nagyörbék tananyagba, az indexek a Mellékszámításba, a baromfitenyészési és az árutonnakilométer-mutatók a telephelytanba, a vizsgakérdések meg a Gőzgazdász hátsó oldalára.

FP: Pedig ha tudná, milyen koponyák, hányan és mennyit szenvedtünk a tesztkérdések összeállításával!

ZF: Egy kicsit most én is emgiserem a másik oldalt. Demonstrátor leszek a Tanszéken, a Kisörbék csoportnál.

FP: Nofene. Ilyen fiatalon ősz professzorok helyébe lép?

ZF: Nem egészen értem, miről beszél. A csoport átlagéletkora alacsonyabb, mint a FIDESZ-é, bár van egypár vén csatoló negyvenes, akik elrontják az átlagot. Viszont még így is kevés demonstrátor jelentkezett, volt olyan diák, akit a csoportvezetőnek személyesen kellett megkeresnie és felkérnie a gyakorlatvezetésre.

FP: Na, és akkor maga már túl van - csak így viccesen - az első bevetésen?

ZF: Igen, most adtam órát a Morva-csoportnak.

FP: Ne haragudjon, ezt nem fogtam. Ez is valami nemzetiségi jelöltet állító szervezet?

ZF: Maga még nem tudja? Az új első évfolyamot alfanumerikus sorrendben osztották be csoportokba. Így nekem például abban a csoportban kell kiszörcsözni, ahol 18 Morva van, a többi kisebbségben Mongol. Ugyan négy főben limitálták az azonos nevek számát, de akiknek Morava, Morvai vagy egyéb karaktereket tartalmazott a neve, azt a számítógép bennhagyta.

FP: Hát így biztos nem lehet gond a számonkéréssel. Elég annyit mondani, hogy Morva, jöjjön ki, nem kell sokat bajlódnia a névmemóriával.

ZF: Ez nekem is eszembe jutott az első órán, de annyira lelkesek voltak, hogy mind felálltak. Ekkor persze egy mentőötlet segített. Gondoltam, Morva László biztosan van köztük.

FP: Na, és volt?

ZF: Mindössze egy tucat. A többi ugyanis Jánosnak vagy Andreának hívták.

FP: Hát azt hiszem, valóban fel kell majd használnia a számértékeket is a megkülönböztetésre. Ha bejön majd a Tanszékre, van egy kis sorbarendező szoftverem, majd odaadom, jó?

ZF: Köszönöm szépen. Nicsak, megérkeztünk? Viszlát!

x x x

(Stócz Ica tanársegéd elgondolkozva kevergeti kávéját a társalgóban. Beront Futrinka, a tanszéki titkár.)

FT: Szervusz Ica, min gondolkozol olyan nagyon?

SI: Nem értem, nem értem. Tegnap a dékániban találkoztam egy férfival, aki éppen a májusban esedékes egyik vizsgáját szeretne volna októberre halasztani. Azzal indokolta, hogy sajnos a tanács költségvetését még nem sikerült összeállítania, másrészt ő a felelős a község izraeli kapcsolataiért, így nem tudott rendesen felkészülni. Mintha már hallottam volna róla!

FT: Hallhattál is. Ő a hangárdai tanácselnök, aki egyszer már halasztott általános mellékszámításból is tavaly. Csak akkor azért nem tudott készülni, mert otthagya a VB-titkár, meg hadgyakorlat volt és ő volt a polgári védelmi parancsnok. De főként azért, mert rendezte éppen a pedagógusok fizetését.

SI: Na, ott legalább rendezni valaki. Nem kérsz különben egy kávé?

FT: Van még kávé?

SI: Persze. Gizike folyamatosan főzi a tanszéki vegyes hasznosítású szobában.

FT: Azt tudom. A hallgatók panaszkodtak is, hogy S. Neki órájának a felét nem lehetett hallani, mert Gizike óra közben ment be kávéért darálni.

SI: Hát S. Neki amúgy is teljesen odavan. Múltkor mesélte teljesen izgatottan, hogy már három hét eltelt, és a hallgatók még mindig bejárnak az előadásra.

FT: Miért volt ettől olyan izgatott?

SI: Nincs hozzászokva. Mitől is lenne? Tavaly is ott volt a IV. előadásban a táblán, hogy "Aki esetleg szakmellékszámítás előadásra érkezne, jöjjön az I. előadóba. 8.40, az előadó."

FT: Nem rossz. De te erről honnan tudsz?

SI: Nekünk volt előadásunk délután Király Nóti bácsival lett történelemből.

FT: És még mindig fenn volt a táblán a szöveg?

SI: Fenn bizony. Sőt, ha a teleírt táblákból következtetni lehet, egy matematika előadás is lehetett, sőt szünetben néhányan amőbáztak. Meg is jegyezte a prof, hogy micsoda trehány egyetem ez, hogy a hivatalsegének nem képesek előadásra felkészíteni az előadókat. Majd morogva le akarta törölni a táblákat.

FT: És?

SI: Sajnos nem volt spongya sem. Úgyhogy a következő előadásra a saját szobájából hozott le egy spongyát.

FT: Jó, hogy mondd. Körülnézek, hátha van itt a tanszéken, óráim lesz.

SI: Gondolod, hogy lesz valaki? Minden csoda három napig tart.

x x x

(Apró és Egri Attila demonstrátor találkoznak a tanszéki folyosón. Egri kezében benzinfűző, Bunsen-égő, hátán egy poroltó és egy kisebb gázpalackot görget maga előtt.)

AA: Már megint ezek a hülyeségek. Fogadjunk, ismét szemléltetőeszközöket vitt be a népességrobbanás órájára, hogy ezzel is magadhöz csalogassa a szabadon választó diákokat.

EA: Szó sincs róla. A HT-rendezvényről jövök, az aulából.

AA: Á, tudom már. Dinamitot az egyetem alá! Bár ez is megteszi helyette? Szerény véleményem szerint ugyan a hallgatók alá kéne helyezni, de ez maradjon közöttünk. Na, jön ebédelni?

EA: Az a helyzet, hogy a rántottasütésről érkezem. Felséges volt! A kollégisták hozták a tepsiket, én vittem a tűzforrást, egy csoporttársunk mamája pedig a tojásokat.

AA: Vigyázzon, fiam, milyen minoritás keríti hatalmába az egyetemi tömegekkel egyetemben!

EA: Nagyon tréfás. De tudom, mire céloz, az 1985-87 lözötti pártvezetői beszédek elemző politológia órán foglalkoztunk ezekkel a szövegekkel. Ez biztos onnan jutott eszébe, hogy észrevette a Kádár-képet a poroltómon. Sajnos, nem engedték kitenni, pedig mennyi ideig kerestem egy igazi ebédjegyet, hogy a felirat alá ragaszthassam: még az ő korában is volt.

AA: Én inkább annak a táblának örülök, amit az épület aljában helyeztek ki.

EA: Hát igen. Legalább elsüthetem Doy Endre professzorunk találós kérdését: "Kívül Marx, belül Horthy, mi az?" Nem, nem valami szakállas politikus, hanem az Erős utcai épületünk.

AA: Azt hiszem, mellékvágányra kerültünk. Persze, olyan magamfajta, meglelt tanáreberek nem voltak ott...

EA: Dehogynem, Csákányi is evett a paravánok mögött. Sőt, állítólag Hermanz is ott volt. Ő legalábbis ezt állította a rádióban. De szerintem előtte már a német ösztöndíjasok fogadásán jóllakhatott, mert a rántottánál már senki sem látta. Na, viszlát, és jó étvágyat!

(folytatjuk)

BARLANG- FIRKÁK

Nomen est Omen?

Éppen nyár volt, a barlang teljesen elhagyatottan sötétlett a zsibbasztó júliusi szmogban. Illetve néhány, magával mit kezdeni nem tudó denevér röpködött zavarodottan a félig kihalt járatokban. A zavart az okozta, hogy a barlang vezetésének távollétében az új lakók beolvasztásával megbízott bürokratikus tényezők agyában hirtelen fénygyúlt, kósza lidércként világítva meg a búvópatakat, s az unalomig ismert cseppköveket. A rettentő idea, mely a barlangot első használójának, bizonyos Kőkor Szakinak zsarnoki elnyomásához hasonló állapotokba vetette volna vissza, a következő volt: minthogy a frissen berepülő denevérek úgysis teljesen egyformák, képezzünk csoportokat belőlük a fülük hossza alapján. Nem számít, hogy kinek milyen a frekvenciája, ki milyen rovarokon nevelkedett, s egyáltalán honnan jött. Majd a sötét meg a hideg megteszi hatását, úgysis összebújnak előbb-utóbb. Az újonnan berepülők beolvasztásával humánus, mondhatni hőregéri szempontból foglalkozó csapat, mely nagyképűen csak tanácsadónak titulálta magát, kezdett beletörődni a megváltoztathatatlanba, behúzta fülét, farkát (nehogy ők is eszerint osztódjanak be), elkezdte felhalmozni készleteit, megrendelte az első pár kilométer szögesdrótot, és felkészült a hosszú, ám dicstelen elmúlásra. Majdan az új feltételek szerint elkezdett dolgozni, szervezni, intézkedni, hogy az új berepülők azért mégse ilyen elretentő álmannyel vágjanak bele az alapvető repüléstani és egyéb tanulmányokba. Szóval óriási erőfeszítéssel sikerült a cseppkőcsiszoló táborokban elfogadtatni a tényeket (már-

mint hogy a tényezők munkája sokkal könnyebb lesz, állítólag), a bojtosfülűek megszerették egymást, a hegyesfülűek nemkülönb. Már úgy látszott, a dolog lezárt ügyként a feledés és a barlang homályába vész, amikor egy nagyszájú ifjanc megkérdezte az időközben visszaérkezett berepülési főkoordinátort, hogy miért is vannak ők, szőrösfülűek egy csoportban? A főkoordinátor kérdéssel válaszolt, szó szerint idézem: "Hogyhogy fülhosszúság szerint vannak egy csoportban, micsoda hülyeség ez?" Az események ettől kezdve tragikomikus jelleget öltöttek. Hosszas és eredménytelen alkudozás kezdődött. Az ultra- és visszhang szakcsoport nem volt hajlandó tíz porcosfülűhöz bemenni órára. Maximum négy egyforma fülűt tartottak elviselhetőnek egy csoportban. Erre ellenérvként azt hozták fel a tanácsadók, hogy a tíz porcosfülű már megszerette egymást. Oktatástechnikai szempontokkal replikázott a főkoordinátor. Erre a szabad oktatóválasztással feleltek a tanácsadók. Szó szót követett, végül maradt a négy, kivételes esetben öt-hat, de egyéni kőrelemre szabad mozgással. A legszebb az volt az egészben, hogy a bürokratikus úgymond tényezők csendben lapultak, nem értettek semmit az egészből, eközben a főkoordinátor, akire hivatkoztak, nem tudta, kinek higgyen és micsodát. A tanácsadók mindenesetre megint szó nélkül végigdolgozták a nyarat, túrva amúgy is csekély tekintélyük további csökkenését, jó hírnevük elvesztését. A kérdés ezek után jogosnak tűnik: ki akar a berepülők közül jövőre tanácsadó lenni? Nem tudom, de remélem, hogy a berepülőbálra még eljönnek.

Grahowsky

TILTAKOZUNK!

Teljes mértékben elutasítjuk azt a nyilatkozatot, amely az MTV-ben, A hét című műsor 1990. szeptember 30-i adásában hangzott el, Élő Norbert szájából.

Már az önmagában is felháborító, hogy egy volt közgázos hallgató jelenlegi egyetemistának adja ki magát, és ráadásul az egyetem hallgatósága nevében nyilatkozik. Mindezentúl Élő Norbert az IDF egyik vezető képviselője, de erről ő is, A hét szerkesztőse is mélyen hallgatott.

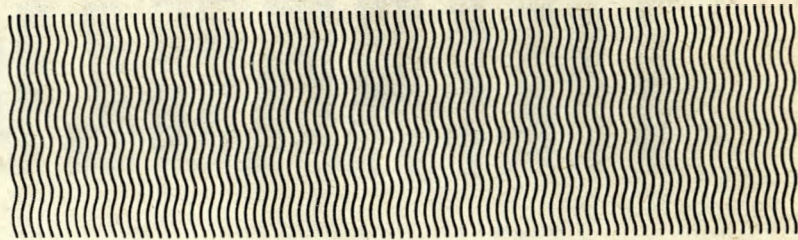
Nyilván nem történtek ezen machinációk minden cél nélkül. Élő Norbert szavaiból úgy tűnhetett tájékozatlan nézők számára, mintha a Közgazdasági Egyetemen csak ad hoc hallgatói képviselő lenne, bárki önkényes szószólója lehetne a közösségi véleményeknek.

Élő Norbert bizonyára annak idején is távol állt a Közgáz érdekképviselőtől (valószínűleg már akkor is önmaga által függetlenített "képviselőként" működött), különben tudná, hogy itt az elsők között alakult meg a politikától teljesen mentes hallgatói képviselő, amely azóta is élvezi választóinak bizalmát. Szeretnánk Élő Norbert tudomására hozni, hogy a Közgázon minden eddiginél nagyobb szavazati aránnyal választották meg ebben az évben a HT-t, a hallgatóság mintegy 22 %-a szavazott. Legitimitásunkat eddig még nem kérdőjelezték meg azok, akiket képviselünk. Kérdeznénk Élő Norbertet: honnan veszi akkor ő a bátorságot a Közgázon zajló érdekképviselő becsmérléséhez, hiteltelenségének hangoztatásához?

Nem csak Élő Norbert nyilatkozata felháborító, hanem az is, hogy a Magyar Televízió helyt adott ennek a vélemény-nyilvánításnak. Az MTV így rövid időn belül többször is egy kisebbség, netán egy politikai erő véleményének adott prioritást egy szervezett egyetemi tömeget képviselő véleménnyel szemben (lásd a 26-i tüntetést követően, a Híradó kései kiadásában egy 20 fős ellenvéleményt olvastak be, amely vélemény történetesen a kormány igazát támasztotta alá). Mindezek alapján mindenkinek szabad értékítéletére bízunk a tények megítélését.

Hallgatói Tagozat

Megjegyzés: tiltakozó levelet juttattunk el Pálfy G. Istvánhoz, A hét főszerkesztőjéhez is, mely levelet az OS-hez is elküldtünk.

M Ű V É S Z

Mocskos asztalnál ült, kiflit, s dzsemet evett, kezében könyv: A véres árnyak diadala.

- Művész vagyok - fordult felém, ahogy odaléptem. Színházba járok, s hangversenyekre. Moziban csak a művészfilmet szeretem, olvasom Shakespeare-t, Hemingwayt, Thomas Mannt, szeretek filozófiáról beszélgetni, érdekel a buddhizmus, a Nirvána, s a lélekvándorlás. Hétvégenként

kínai étteremben eszem pekingi kacsát, s megválogatom barátaim. Kerülöm a közönséges hétköznapi embereket kevés egyéni vonással, szellemi társakat keresek mélybenyúló magasröptű vitákhoz.

- Úgyhogy menj! - mondta s elfordult, tovább majszolva kenyerét, s a dzsemet, kezében a könyv: A véres árnyak diadala.

-fekete-

Facculta OCCUPATA

Egyetemi sztrájkhullám Olaszországban 1990

Január eleje óta folyamatosan nő az a mozgalom, aminek következtében napjainkra az olasz egyetemi élet szinte teljesen megbénult: nincs oktatás, nincs vizsga (ezt mi sem bánánk...), nincs könyvtár és nincs vendégelőadó, csak elégedetlenség, forró hangulat és sztrájkok, egyetemelfoglalások országsszerte. A mozgalom, amely délről indult, lassan behálózza egész Itáliát. Trento, 1968 bölcsője is mozgolódik, bár a mozgalom alapvetően más, mint az akkori; nem mindent megtagadó, de nem is csak valami partikuláris fellángolás. Hát akkor, nézzük csak pontosan, mi is ez az egész?

Ruberti, az egyetemek felügyeletéért felelős miniszter ugyanis törvénytervezetet készített elő, amely a privatizációt sürgeti és erre egyben jogi lehetőséget is kíván adni. A magántőke beáramlása csak még jobban kiélezné az amúgy is meglévő észak-déli ellentéteket, hiszen Délen sokkal rosszabbak az oktatás feltételei. Jó példa erre, hogy januárban Palermóban azért került sor az első egyetemfoglalásra, mert egerek szaladgáltak a folyosón és a hallgatók szerint az oktatás színvonala sem sokkal haladta meg ezt a szintet. A törvénytervezettel kapcsolatos másik súlyos probléma, hogy amíg a közgazdasági vagy a számítástechnikai kar számíthat az ipar támogatására, addig ugyan ki ruházna be pl. a történész vagy a jogi kar oktatási színvonalának emelésére... Ha a

magántőke behatolna az egyetemre, akkor a tudás eszközzé válna a gazdaság és a tőke kezében. Nem véletlen, hogy a transzparensnek majd minden egyetemen hirdetik: a kultúra nem áru. Meddig tarthat még a "háborúság" a kormányzat és a hallgatók között? A hallgatók válasza: mindaddig, amíg a kormányzat vissza nem vonja a törvénytervezetet. Míg a diákok nem veszhetnek semmit, addig a kormányzat igen.

Az egyetem vezetői, a rektor is párbeszédre törekszenek a diákokkal. A találkozók célja, hogy közös javaslataikat eljuttassák a parlamentnek és a kormánynak, amely javaslatok a modern oktatás feltételeinek megteremtésére irányulnak - ám a privatizáció végrehajtása nélkül. Az egyetemi háború a kapukon kívül is vihart kavart: Craxiek ellenezték a diákok occupatióját, az OKP és ifjúsági szervezete támogatta, a kereszténydemokraták pedig a várakozás, az időhúzás pártján állnak. A diákok haragja tehát az országos politikában is felkavarta a kedélyeket.

Mit is jelent a már említett occupatio? Elfoglalást, azaz azt, hogy minden a hallgatók kezében van, a dékáni hivataltól a takarítószoba kulcsáig. A kapuban őrség áll, oktatók még az egyetem közelében sincsenek, senki sem mehet be, aki nem oda való. A folyosók igazolják a forradalomról tanultakat. Másrészt viszont a "sztájkoló" egyetemek könnyen tartják egymással a kapcsolatot, hiszen rendelkezésükre állnak a

Váltó

Váltó **9** oldal

Faculta OCCUPATA

L.T. Angliában

telefonvonalak, a telefaxok. Mit mondanak az oktatók? "Majd szóljanak a hallgató urak és hölgyek, ha taníthatunk, addig viszontlátásra! Ha a gyári munkásnak van joga sztrájkolni, akkor a hallgatók miért ne tehetnék ugyanezt?"

A hallgatóknak anyagi követeléseik is vannak. Összehasonlításképpen: az ő életszínvonalukhoz képest olyan ösztöndíjuk van, mintha mi - figyelembe véve a forint jelenlegi vásárlóerejét - kb. 15000 forintos ösztöndíjban részesülnénk. Keveslik a hallgatói képviselő arányát az egyetemi bizottságokban. És még sorolhatnánk a kisebb-nagyobb követeléseket. Összefoglalva: az olasz hallgatók saját egyetemét, magas színvonalú oktatást akarnak és azt, hogy beleszólhassanak abba, ami velük történik. Ők fizetnek is ezért, nem is keveset.

Nálunk ma még a tandíjfizetés nem általános. Ám a gazdasági, politikai változások kihatnak az egyetemek mindennapi létére is, egyre többe kerül ma Magyarországon az élet, így az egyetemi lét is. Tiltakozó felvonulásra talán nálunk is sor kerül majd, hiszen az egyetemistáknak nyújtott állami támogatások reálértéke radikálisan csökkenni fog ebben a tanévben (a cikk néhány hete íródott, mint látható, és igaza lett, mint tudjuk - a szerk.). Az olasz egyetemek tanulságul szolgálhatnak a kormánynak és nekünk, hallgatóknak, egyetemi tanároknak is.

V.É.

A vég egy jeges téli napon szakadt az angolok nyakába, bár ők ezt akkor még nem is sejtették. Azon a napon keresett fel M. Guszti barátom és vázolta elképzelését Nagy-Britannia megszállásáról, pénztárainak kifosztásáról, asszonyainak megbecstelenítéséről. Ő ezt úgy mondta, hogy menjünk nyári munkára Angliába. Minden adott volt terve-
ihez, csak egy mechanikus öszvér (lásd: autó) hiányzott a boldogsághoz. Így gondolt rám, mivel tudott autós kalandjaimról, némelyiknek túlélője is volt, baráti jobbat font nyakam köré, és megállapodtunk, hogy megyünk dolgozni. Összefogtunk harmadik cimboránkkal, K. Zsoltival (nem azonos az előző évben Béalasz kapcsán emlegetett egyeddel, mert ez K... Zsolti, a másik meg K... Zsolti), és megterveztük a tervet. Az inváziós hadtest mindössze öt főből állott az elképzelések szerint, az említett három, valamint M. Guszti barátnöje, F. Móni, valamint öcsém, L. Csaba, akit csak érzelmi okokból nem szerepeltetek L. Cs. monogram alatt.

Legendák szóltak Guszti szájából, amikor potenciális keresményünk nagyságrendjét vázolta (ezekről az összegekről csak annyit, hogy a kitevővel is elégedettek lettünk volna). Hamar kiderült, hogy mint minden dolognak, ennek a kiutazásnak is két oldala volt: a számlálóban számoltuk a költségeket, a nevezőben pedig megneveztük vágyainkat. Félben maradtunk.

Nem egy este (kettő) telt el azzal, hogy a célállomást kiválasszuk a megadott lehetőségek közül. Az egyik farm a messzi és

L.T. Angliában

hideg északon volt, a másikon 500 emberrel lettünk volna együtt, és aki disznók közé keveredik, annak nem jut, csak korpa, a harmadik farmon kevesen is lettünk volna, meleg helyen is volt, csak a turnus idejére esett volna a két alapszigorlat is. Végül konszenzusra jutottunk, s kiválasztottuk a lehetséges megoldásokat. Csak amikor a dátumra pillantottam, fordult meg bennem a nyelöcső. Könnyed mozdulattal legyűrtem megilletődöttségem, majd az értő közönség tapsától kísérve bejelentettem a kettesugrás világcsúcskísérletét. Elutazásunk tervezett dátuma miatt ugyanis négy nap választotta el a szigorlatokat egymástól, s két fényév tőlem. Azt még nem említettem, hogy Angliában a mezőgazdasági munka is kiművelt emberfők sokaságát igényli, s az angol dekadens társadalomban nem termelődik megfelelő mennyiségű potenciális diplomás. Így kénytelen-kelletlen, az angol gazdák kelet-európai egyetemisták importjával pótolják a kieső munkaerőt.

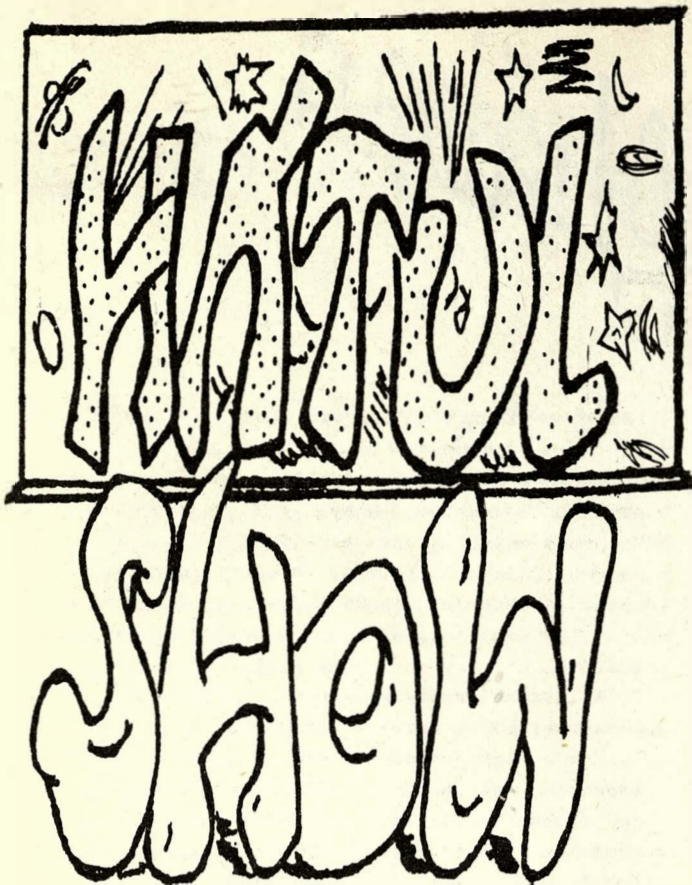
Ennyiben maradtunk, és elküldtük a jelentkezéseket. Az angolok is ennyiben maradtak. A várakozás hosszú hónapjai alatt alaposan végiggondoltam gépjárművem kapacitását, és arra a következtetésre jutottam, hogyha sokat szolgált kerekesebb tatum öt emberrel és a csomagokkal eljut Vecsésig, azt már a Guinness is lehozhatja. Ennek az elgondolásnak megfelelően az autópiacon értékesítés/beszerzés mellett döntöttem. Amikor megérkeztem a Dobi István útra, a vevők se láttak, se hallottak a csodálkozástól

(esetleg a kipufogóból áradó füst és járó motor miatt). Egymást túllícitálva végül is az ötvenezer dolláros ár mellett maradtunk, csak azt sajnáltam, hogy egy bosszantó félreértés miatt forintban fizette ki az összeget. Sajgott a szívem, mikor elgurulni láttam, de hát előre kell tekinteni, nem hátra, így nem megy neki az oszlopnak az ember.

A pótlás szüksége nem merült fel azonnal, mivel az angolok nem kapkodták el a válaszadást. Jártunk-keltünk ugyan az autópiacon, de a felkínált paripák nem elégítették ki a minimális igényeket sem (pl. fridzsider az ajtó falában, pingpongasztal a kesztyűtartóban, Cicciolina a hátsó ülésen). Ekkor már minden erőmmel az alapszigorlatokra készültem, így nem igazán tudatosult bennem az a helyzet, hogyha esetleg mégis kijutunk, akkor egy hónap sincs az összes előkészületre, valamint hogy csak a belga vízum átfutási ideje három hét, és azt csak a kéthetes átfutási idejű francia vízum után lehet megszerezni. Autónak már kinéztünk egy kivénhedt jószágot, mely az állampárt szolgálatában töltötte zsengebb éveit, s hajdani ereje a rendszerrel együtt enyészett el. Impozáns külsejét azonban megőrizte, s így jó benyomást tett öcsémre, akinek a Zsiguli gépjárművek voltak a szerelmei. Végül is anyánk közbelépésére letettünk a vásárlásról. Mikor hazaértünk az autóvizitból, a levélládából választási agitáció helyett egy boríték esett ki, mely a bélyegzők tanúsága szerint Angliából indult útnak.

(folytatjuk)

„ Ösztöndíj-dal

Az alatt elterülő szerzemény különös módon került az újságba. A dolog lefolyásáról annyit, hogy az ÖCSI-ben (van-e, ki még nem tudja, hogy ez az Öntevékeny Csoportok Irodája?) elkezdtünk rendet rakni (ráfért), így kerülhetett elő a feledés homályából a Mű, valami régi golyabál vagy KEN anyagai közül. Máiig ható aktualitását és érvényességét talán nem kell ecsetelnem.

Előadja: az éhezõ egyetemisták tömege.
Kísér: korgó gyomor, kongán. Vezényel a szerző.

Garast garasra rak, tengeti életét több ezer egyetemista,
Nem bízik semmiben, éhen hal csendesen,
Könnyt fakaszt végül ez a nóta,
Hej, te állam adománya,
Hej, nem jut belőled már elég kajára, piára.
Ösztöndíj!

Számolgat, oszt, szoroz, kivon és összead
több ezer egyetemista,
Javaslat születik, hogy több jusson nekik a
bőség zavarából.
Hej te, hej te, hej te, hej te, hej te,
helytelen a mai rendszer
Hej, nem jut belőled már elég a kártyára,
metróra.
Ösztöndíj!

Itt az új rendelet, van ki elégedett,
de az nem egyetemista,
Mekaptuk, mit kértünk, mondják fenn miné-
künk,
Bár mi nem ilyen lovat akartunk,
Hej, te kissé mézes madzag,
Hej, nem jut belőled már elég az UV-re, a
tandíjra.
Ösztöndíj!

Mondd, hát miért nem érted, dolgozott teérted
több ezer egyetemista,
Nem teheted velünk, mert ha kell, felmegyünk
egyenest fel a Gellérthegyre,
Hej, te állam adománya,
Hej, kalinka...
Kevés vagy!